

16. feb. 1835

AFSENDER

Martinus Rørbye

MODTAGER

Frederikke Rørbye, f. Stockfleth

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Brev nr. 28 på Rørbyes liste over afsendte breve 1834-37.

Afsendersted:

Rom

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Charlotte Frederikke

Frederik VI

Ajax Clemens

Bernt Anker Collett

Emilie Collett, f. Rørbye

C.W. Eckersberg

Gerhard Faye

Othar Christian Faye

Frederik Ferdinand Friis

J.L. Jensen

Signe Jensen, f. Visby

Frederik Marcus Knuth

Johanne Georgine Landt

Christian Nicolai Lautrup

Pauline Lautrup, f. Schiøtt

Troels Lund

Ernst Meyer

Fritz Paulsen

Ferdinand Christian Rørbye

Ida Athalia Rørbye

John Rørbye

Ludvig Rørbye

Anton Wilhelm Scheel

Christian Frederik Schiøtt

Charlotte Johanne Schiøtt, f. Schack

Alessandro Torlonia

Horace Vernet

Otto Henrik Wallgren

Johan Wilhelm West

Henriette Wulff

Peter Wulff

Omtalte værker:

Parti af et munkeløster i nærheden af Rom

Arkivplacering:

Det kgl. Bibliotek, Acc. 1996/44

TRANSSKRIFTION

Rom den 16de Februar 1835.

Du synes maaske at det er længe siden du sist saae Brev fra mig kjære Moder? og du har Ret deri; jeg har længe følt det, men altid opsat at skrive, da jeg bestandig ventede et Brev fra dig, og haabede da, at faae et og andet at viide, som det ville have været morsomt at svare paa. Tiiden er saaledes imidlertid løben hen, og da der endnu intet er arriveret, kunne jeg ikke opsætte det længere, da det jo kunne være muligt, at Brevet kunne være tabt, og jeg saaledes maatte vente forgjæves; dette er dog rigtig nok ikke hændtes mig før, men jeg tør isaahenseende vel ikke vente at være heldigere end Alle Andre, der leve saa langt borte fra deres Hjem, og hvoraf der vist ikke gives Mange, uden de jo have lidt Tab af dette Slags. – Jeg vedbliver at haabe at du bestandig befinder dig vel gode Moder, idet minste har Rose i sit siste Brev sagt mig det, og det har ikke glædet mig mindre, end at høre, at ogsaa Alle de kjære Sødskende vare raske, og muntre, og havde tilbragt Juulen, saa morsomt, som man tilbringe den i Kjøbenhavn, hvor jo rigtignok Fornøielserne ude af Huuset ikke ere saa mange; dog, da jeg veed, at det ikke just er denne Slags Glæder du sætter størst Priis paa, men meget mere det, at see glade Mennesker omkring dig, da veed jeg, at dette har været Tilfælde, og beklager blodt, at jeg ikke har været med. Jeg kan just ikke siige, at jeg her har haft det slemt; men, om man end har det nok saa godt, man har aldrig, som hjemme hos sin kjære Moder, som aldrig veed hvor godt hun vil gjøre det for sine Børn, og der er vist ingen af os, der isaahenseende ere utaknemmelige, omendskjøndt jeg maae tilstaa, at min Utilfredshed naar jeg var syg, maaske un[d]ertiiden kan have givet dig Aarsag til at være mindre fonøiet med mig; dog kjære Moder, da du jo veed Grunden tænker jeg du har holdt mig det tilgode, jeg tænker, at det i Fremtiden vil blive anderleedes, da jeg har det beste Haab om, at idet mindste Sygdom, ikke skal foraarsage saadant; jeg er næsten fulkommen rask, og kan godt taale Alt, uden at det generer mig; af og til kommer der jo rigtignok Dage, som ere mindre gode; men dette tilregner jeg før en lille Forkjølelse, eller Klimaet her om Vinteren, hvorpaa man ikke saaledes er indrettede, som hjemme, og som jeg seer, var det slet ikke saa urigtigt om man tænkte lidt mere derpaa, da her virkeliig ofte er liige saa raat, om just ikke saa koldt. Omendskjøndt her dog vare flere Nætter, da der var liis ved alle Spingvandene, der tæde op om Dagen i Solen, saa ere dog Bjergene i Horisonten endnu bestandig, som man kan see belagte med Sne; her har det ikke sneet; men, naaer her styrter Vande ned, og dertil blæser en skarp Vind fra Bjergene, da kan du troe, her ogsaa kan være ubehageligt, og dog

forsones man snart dermed, naaer man den følgende Dag har et Veier, saa mildt, at jeg ofte har benyttet det til at sidde ude i Campagnen, og male efter Naturen, og uden at fryse det mindste, ja disse Tuure har endogsaa været en sand Vederquægelse, da Alt en saadan Dag bær Foraarets Præg hos os, og en Ting har jeg blodt derved manglet, det er den Mængde af smaae Fugle, der allevegne hjemme lader dem høre; her er alt mere tavst, det synes mange Steder, som om Alt levende var uddødt, jeg veed ikke om dette foraarsages ved den Mængde Jægere, eller om her virkelig ere færre Fugle end hjemme. – Men jeg maae nok tage mig iagt for at tale for meget om Fugle og andet saadant, der ikke kan interessere dig; da jeg ellers snart kunne faae mit Brev fuldt uden at der blev levnet mig Plads til at takke dig for den smukke Present du var saa god at besørge til Rose, der lader til at have været ganske efter hendes Smag, hun siger hun var næsten undseelig for at modtage den, da hun fandt den alt for smuk, og jeg kan derfor ikke andet end troe, at da du har udtaget det, har det ogsaa virkelig været smagfuldt; hun fortæller mig endviidere om hvad hun ellers havde faaet, og jeg seer da atter, at du havde været god imod hende; hendes lille Syskriin er, siiger hun, nu et reent Ideal, og det har hun da dig især at takke for kjære Moder. Du behandler hende virkelig, som en af dine Børn, og hvem der er glad derfor, det kan du troe er mig; men du ødsler heller ikke din Kjærlighed paa hende, du kan troe, hun veed at skjønnne derpaa, og du ville best overbeviise dig derom, naar du havde seet et af hendes Breve; jeg faaer hende virkelig bestandig kjærere, og det vil siige meget gode Moder, da jeg allerede strax holdt usiigelig meget af hende; men den Godhed, og den smukke Tænkemaade hun i hendes Breve lægger for Dagen, er virkeliig noget saa sjældent, at jeg neppe troede det muliigt. Dog kjære Moder lad ingen see, hvad jeg her skriver om hende, de ville maaske ikke forstaae det paa den Maade som du, ja maaske saagar lee deraf, og jeg holder ikke af, at mine Følelser skal gjøres latterlige; i alt andet maae man gjerne lee af mig saa meget man skjøtter om. Jeg har i mit siste Brev til hende fortalt et og andet, der maaske kunne have interesseret dig; men det falder mig nu ind, at da hun muligen nu kunne være paa Landet, ville du maaske ikke erfare Alt saa omstændelig som ellers, og jeg maae derfor gjentage lidt. – Hvad min Sommer her angaaer, da har jeg ikke meget at siige, jeg har aldriig levet saa ensformig: om Morgen min Kaffe hjemme, om Eftermiddagen Kl 5 hen at spiise, og kun med faae Afvexlinger, og om Aftenen enten hjemme, naar jeg for Exempel skriver Breve, eller har andet at bestille, ellers sidder jeg •2• gjerne henne hos Wulff's, ¹ Jensen's ² eller hos en svensk Maler Walgreen's, ³ som jeg her ved Jensen's har gjort Bekjentskab med, og

hvor jeg godt kan liide baade Manden og Konen; jeg tilbringer da Aftenerne hos en af disse tre smaae Familier, og naaer man har passiaert lidt gaaer jeg hjem for næste Dag at begynde forfra. Af og til gaaer jeg ogsaa hen i Prindsesens⁴ Conversationer men disse ere just ikke meget morsomme, og da jeg ikke har Kreditiv paa Torlonia⁵ kommer jeg ikke der, og skjøtter endnu heller ikke stort om hverken at blive presenteret paa dette eller andre saadanne Steder, da man den anden Dag efter saadanne Aftenselskaber tildeels er ilde oplagt til at arbeide, og dertil ere disse Selskaber forbundne med flere Udgifter end jeg for Tiiden skjøtter om, saasom Vognen derhen der her koster en Scudo, Tjenerne der den følgende Dag kommer for at hente deres Drikkepenge, for ikke at tale om Handsker og Aalt hvad Paaklædningen angaaer. Mod Slutningen af mit Ophold her i Italien vil jeg tage Alt Saadant med og hellere nu spare mine Penge og min Tiid. – Af Jensen's der formodentlig kommer hjem i Begyndelsen af Sommeren kan du best erfare Alt Saadant, og endnu bedre naaer Wulffs kommer seenere med Fregatten, der som jeg hører skal have dem med, da hendes Been endnu bestandig er saa slet, at hun maae bruge Krykker, hun kører imidlertid nu lidt ud; jeg var idag med paa en saadan lille Tuur, da hun for første Gang kom ind i Peters Kirken, du kan da troe hun gjorde store Øjne. Broderen er et siældent rart Menneske, rigtignok ingen Selskabsmand, da han allerhelst bestandig er hjemme; men han er just af den Slags, jeg godt kan liide, vi gjør derfor mange smaae Vandringer sammen ud i Campagnen, og jeg synes vi morer os gjensidig; naaer han kommer hjem, kommer han op til dig, og da kan du udspørge ham, saa meget du vil. Af ham kan du da ogsaa faae at viide, hvad jeg har malet her indtil den Tiid han kommer til at reise, og hvorledes det seer ud; men da jeg vel kan viide, at det ogsaa nu kunne interesere dig at høre lidt derom, da vil jeg gjentage lidt af det, jeg skrev til Rose; at jeg nemlig nu havde et lille Maleri færdig, forestiller 2 Hyrdedrenge ved en lille Ild, en Vinter Morgen i Campagnen imellem Rom og Albano;⁶ jeg har ogsaa foruden dette malet nogle smaae Studier efter Naturen, og et lille Malerie til Jensen; det er en Munk, der sysler med Blomster i en aaben Hal i et Kloster, en anden gammel Munk kommer med sin fulde Kurv tilbage fra en Vandring;⁷ dog dette lader sig jo ikke beskrive, du faaer det at see, naaer han kommer hjem; jeg malede det til Bytte for et Malerie af ham, som der morer mig at have; jeg sender det rimmeligviis hjem med den gode Leilighed med Fregatten, men derom skal jeg nærmere skrive. – Jeg reiser efter all Sandsynlighed til Neapel længere hen af Sommeren, da man dog ikke saa godt er her om Sommeren for den slette Luft's Skyld, og jeg alligevel havde taget ud i Bjergene her i Nærheden, for at gjøre

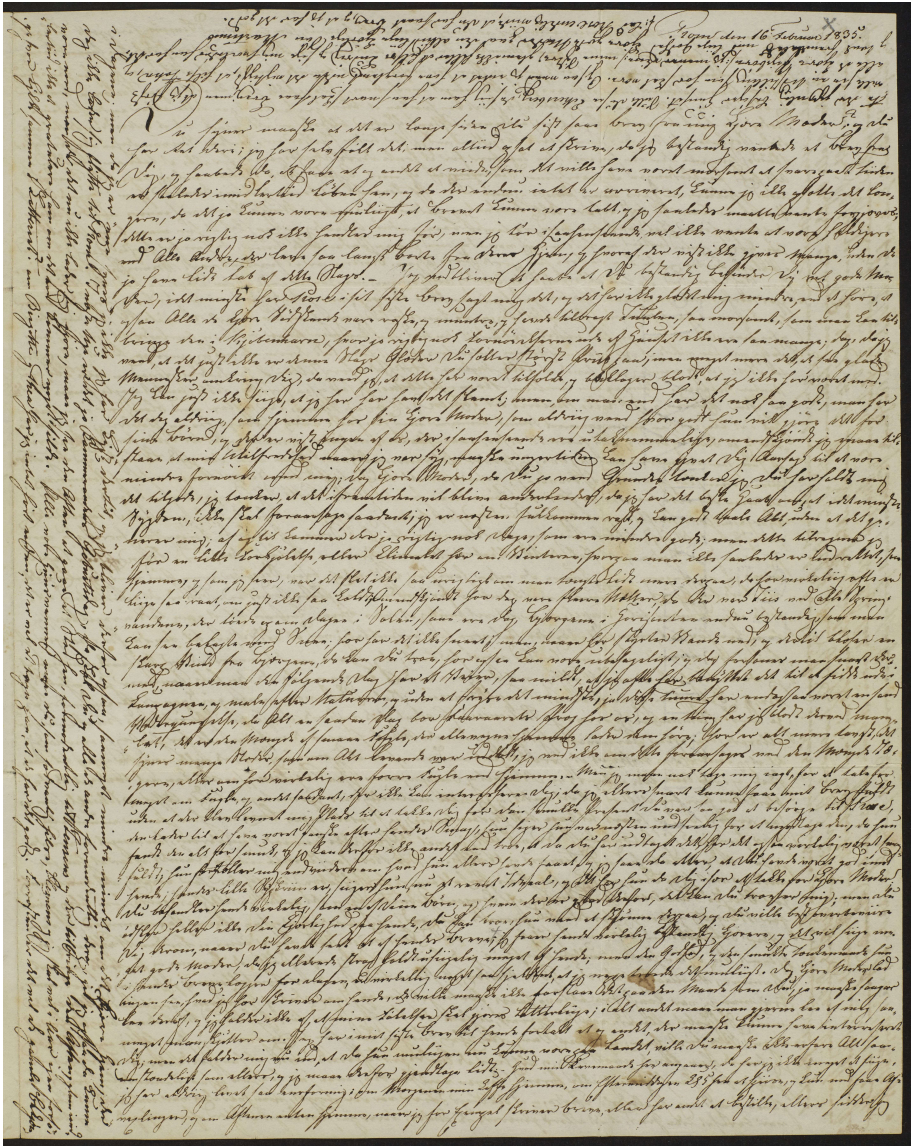
Studier, saa troer jeg, at man vil finde endnu mere i Neapel, idet minste vil det vist tiltale mig meget, da man jo der har Søen, og det heele Fiskerliv, hvoraf du veed jeg er en stor Ynder; det skal dertil aldeles ikke være dyrere at leve der, end i Rom, og see Neapel maae jeg dog engang, og jeg kunne da ogsaa have stor Lyst til at besøge Sicilien; men Gud veed hvorledes det vil lade sig gjøre, da Tuuren dertil nok er forbunden med flere Udgifter. Bliver det imidlertid Tilfælde at jeg kommer til Neapel, da er det vel mulig, at vore Breve kommer til at gaae lidt uregelmæssig, da jeg har hørt, at man just ikke der skal være saa ordentlig; ved at adressere til den danske charge d'affaire der, bliver man imidlertid noget sikkert; dog mere om det, naaer det er bestemt, muligen at jeg da reiser herfra med Wulff's, og vil da spare Kørepenge, da de den heele Sommer har opholdt sig der, og i Omegnen, og paa Øerne; Neapolitanerne skal endnu være mere grisk paa de Fremmedes Penge end Rommerne, og de øvrige Italianere. En Deel af de reisende Danske her, hvoriblandt Knuth,⁸ reiser allerede strax efter Karnevalet sydefter; men den Maade hvorpaa de reise, er alt for hurtig, og overfladig til at jeg kunne have Nytte af at gjøre Selskab med dem, som de gjerne ønskede, de ville være her igjen til Paasken, og i den Tiid ikke allene see Neapel og Omegn; men ogsaa Sicilien, saa du kan vel tænke, at de da blodt kan fare fra et Sted til det andet, og jeg ville naturligviis gjerne tegne lidt. Assesor Schieel,⁹ som ogsaa er her reiser snart tilbage til Kjøbenhavn, jeg sender ingen Brev med ham, han er en underlig Gris, som gjør sig Betænkeligheder ved Alt, jeg vil derfor ikke anmode ham derom, saa meget mere da jeg har bedre Leilighed med Jensen's og Wulff's. – Vis Rose har skreven ind fra Landet efter at hun har modtaget mit siste Brev, vil hun ogsaa have fortalt om de to Selskaber, som jeg her har været i; det ene nemlig hos Oberst Pauelsen¹⁰ i Andledning af Kongens¹¹ Geburtsdag, og det andet i et Afskedsgilde, som blev given for Wernet,¹² og hvor jeg isærdeleshed morede mig godt, jeg var derfor ogsaa bleven saa munter, at da jeg efter Selskabet om Aftenen fulgte hjem med Jensen paastode hans Kone og Frøken Wulff, at jeg bestemt den Aften havde drukket mig mit gode Humeur til; men skulle de komme og fortælle saadant hjemme, da maae jeg bede dig kjære Moder, at slaae lidt af i deres Fortællinger; jeg var rigtignok munter; men jeg var langt fra at have faaet formeget, som en stor Deel af Herrerne hvoriblandt Meyer,¹³ der midt i Selskabet allerede var saa oprømt, at han ikke saa sig istand til at holde ud til Enden, og blev derfor af en god Ven ført hjem; mit i en Sang, der blev sunget kom han hen og greb mig saa hæftigt om Halsen, at jeg troede han havde qualtet mig, og alt hvad de Andre protesterede imod, at han gjorde deres Bas fortræd hjalp intet; han slap

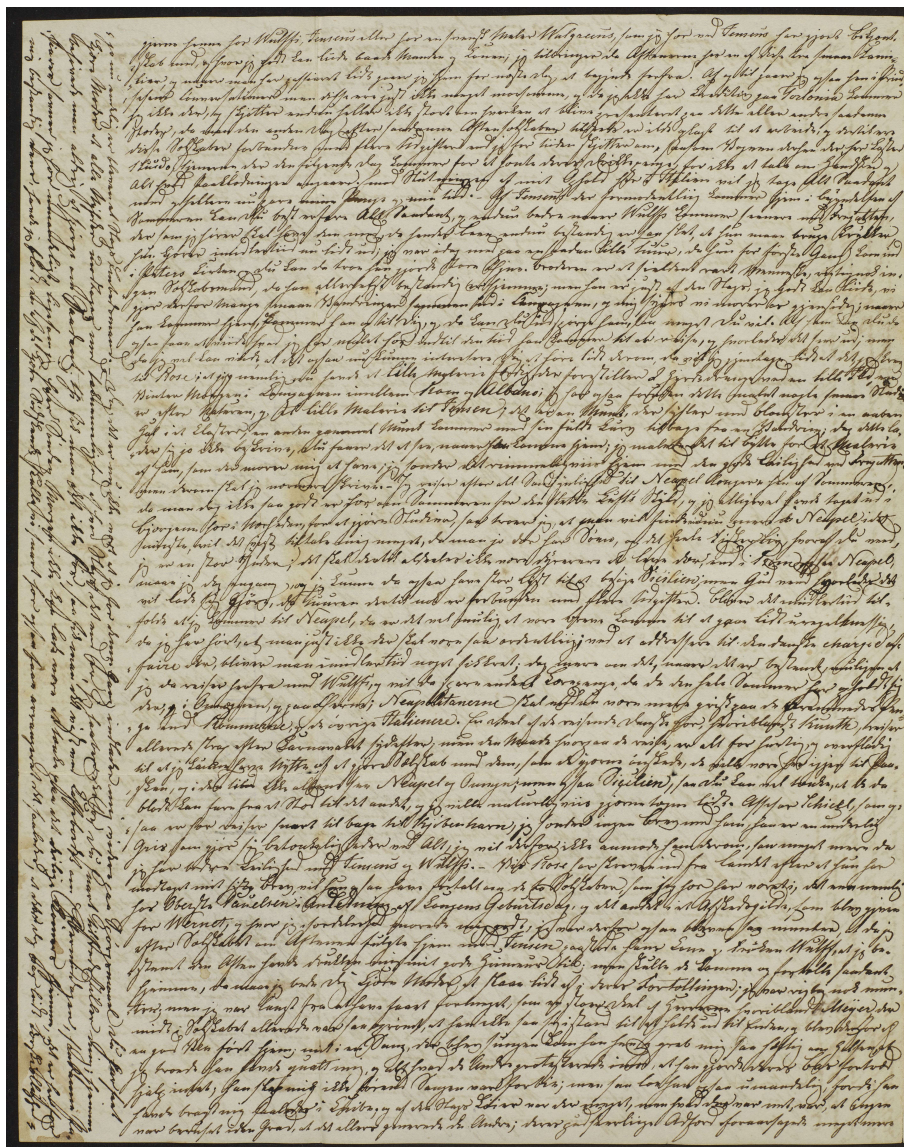
mig ikke førend Sangen var forbie; men saa loe han ogsaa umaadelig, fordi han havde bragt mig saaledes i Knibe; og af den Slags Løier var der meget, men hvad der var net, var, at ingen var saa beruset i den Grad, at det ellers generede de Andre; deres pudseerlige Adfærd foraarsagede meget mere •3• Latter, som gjorde, at det øvrige Selskab blev endmere lystigt. Siden disse Gilder har jeg igjen i lang Tiid levet ganske rolig som ellers; men nu paa Løverdag, den 21de skal Carnevalet begynde, og da bliver der formodentlig igjen lidt Afvexling, og den daglige Orden derved afbrudt, jeg tænker ikke at tage nogen Slags Maske paa, da man siiger, at liige saa mange, om ikke flere, ikke masquerer dem, og Morskaben ved at være gjort ukjendelig existerer ogsaa egentlig blodt, naaer man er iblandt mange Bekjendte, og det kan jo ikke være Tilfælde her. Der er imidlertid Tale om en Masquerade blandt Kunstnerne, der dette Aar, som det foregaaende skulde være i det Osterie, hvor de om Aftenen kommer, og bliver denne bragt istand, da maae jeg vel, som Alle de Andre, udstafere mig mig lidt, omendskjøndt jeg endnu ikke kan viide hvori dette vil komme til at bestaae; jeg kommer jo ellers ikke sammen med dem om der[?]; men ved en saadan Leilighed synes jeg at man maae gjøre en Undtagelse, for ogsaa at faae en Idee om Saadant. Omkring i Butiquerne seer man allerede i nogle Dage Dragter, og Masker af alle Slags stillede til Skue, og ved det venetianske Palais, og paa Piazza del Popolo ere allerede Tribunerne for Tilskuerne ved Hesteløbet færdige; et Karneval er vist nok en vigtig Ting for Italienerne, iøvrigt troer jeg, de som oftest lader fem være liige. Naaer nu altsaa det saa meget omtalte Karneval er forbie, skal jeg efter Løfte give Rose en lille Beskrivelse deraf, og da det Brev omtrent vil indtræffe lidt før din Geburtsdag kjære Moder, da haaber jeg at hun er i Byen, og kan meddeele dig saa meget af min Snak, som du ønsker at høre; da imidlertid en Beskrivelse af Saadant, ikke vel kan give nogen heel Idee; men dette meget bedre lader sig gjøre mundtligt, saa vil du allerbest kunne faae dette naaer du lader Friis¹⁴ eller Lund¹⁵ fortælle, hvad jeg maatte have glemt. – Det glæder mig at høre kjære Moder, at du nu har faaet mine Værelser bortleiede, og det vil interessere mig meget, at høre hvorledes du er fornøiet med Leierne, og hvorledes du har arrangeret det; formodentlig ere de samme Møbler der, naaer jeg undtager mine Stole, som du var saa god, at love at sætte tilsides, da de ikke ere saa ganske skikkede til at give Fremmede; du har formodentlig ogsaa maattet tømme Schatollet, og har dette været Tilfælde, da maae jeg beede dig at erindre, at lægge Kampfer paa det Sted hvor du har lagt de smaae Pendsler hen, som der fandtes, der vil ellers let gaae Orme eller Møl i dem; og mine smaae Skitser haaber jeg at John¹⁶ har tage[t] sig af, da jeg ikke skjøttede

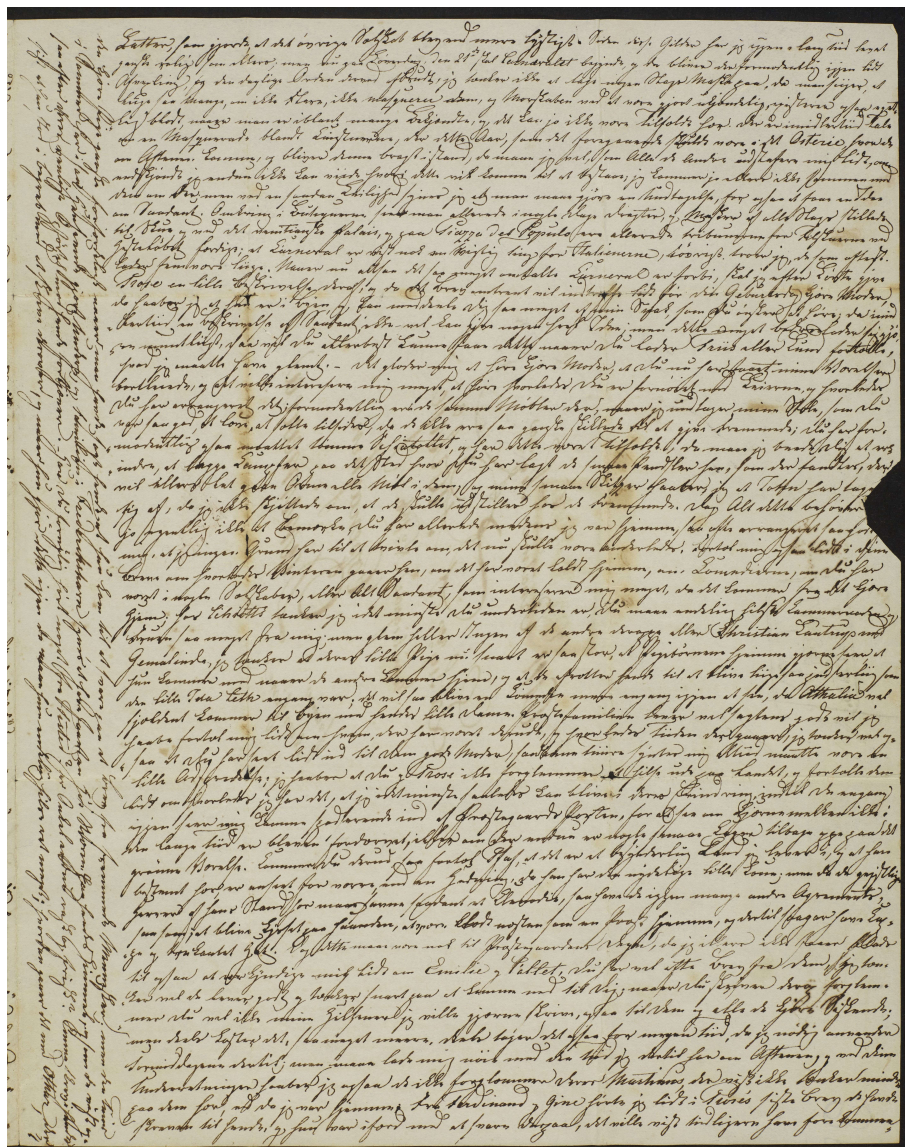
om, at de skulle udstilles hos de Fremmede. Dog Alt dette behøver [jeg] jo egentlig ikke at bemærke, du har allerede medens jeg var hjemme, saa ofte arrangeret saa god[t for] mig, at jeg ingen Grund har til at tvivle om, det nu skulle være anderledes. Fortæl mig ogsaa lidt i dine Breve om hvorledes Vinteren gaaer hen, om det har været koldt hjemme, om Komedierne, om du har været i nogle Selskaber, eller Alt Saadant, som interesserer mig meget, da det kommer fra det kjære Hjem; hos Schiøtt's¹⁷ tænker jeg idet minste du undertiden er, du maae endelig hilse Kammerraaden og Fruen saa meget fra mig; men glem heller Ingen af de andre deroppe eller Christian Laurtrup med Gemalinde,¹⁸ jeg tænker at deres lille Pige nu snart er saa stor, at Pigebørnene hjemme gjerne seer, at hun kommer med naaer de andre kommer hjem, og at de afretter hende til at blive liige saa pudserliig som den lille Ida Leth engang var; det vil saa blive en Komedie mere engang igjen at see, da Athalia vel sjældent kommer til Byen med hendes lille Dame. Præstefamilien¹⁹ lever velsagtens godt vil jeg haabe fortæl mig lidt om hvem, der har været derude, og hvorledes Tiiden der gaaer, jeg tænker vel ogsaa at du har seet lidt ud til dem gode Moder, saadanne Tuure syntes mig altid maatte være en lille Adspredelse; jeg haaber at du og Rose ikke forglemmer at hilse ude paa Landet, og fortælle dem lidt om hvorledes jeg har det, at jeg idet minste saaledes kan blive i deres Erindring, indtil de engang igjen seer mig komme spadserende ind af Præstegaards Porten, for at see om Kjærnemælken ikke i den lange Tiid er bleven fordærvet, eller om der endnu er nogle smaae Kager tilbage oppe paa det grønne Værelse. Kommer du derud, saa fortæl Pfaf[?], at det er et besynderliig Land jeg lever i, og at han bestemt her, er anseet for værre, end en Hedning, da han har den nydelige lille Kone; men da de geistlige Herrer af hans Stand her maae savne saadant et Klenodie, saa have de igjen mange andre Agreements, saasom at blive kysset paa Haanden, at være klædt næsten som en Præst hjemme, og dertil saagar have Kappe og trekantet Hat. Dog dette maae være nok til Præstegaardens Degn, da jeg ellers ikke faaer Plads til ogsaa at erkyndige mig lidt om Emilie²⁰ og Collet,²¹ du har vel ofte Brev fra dem, jeg tænker vel de lever godt og tænker snart paa at komme ned til dig; naar du skriver derop forglemmer du vel ikke mine Hilsener jeg ville gjerne skrive, ogsaa til dem og alle de kjære Søkende; men deels koster det, saa meget meere, deels tager det ogsaa for megen Tiid, da jeg nødig anvender Formiddagen dertil; men maae lade mig nøie med den Tiid jeg dertil har om Aftenen, og ved disse Underretninger haaber jeg ogsaa de ikke forglemmer deres Martinus, der vist ikke tænker mindre paa dem her, end da jeg var hjemme. Fra Ferdinand²² og Gine²³

hørte jeg lidt i Rose's siste Brev de havde skreven til hende, og hun var ifærd med at svare derpaa, det ville vist tidligere have forekommen den kjære Piige ganske forfærdeligt naaer man havde sagt hende at hun kom til at svare paa et Brev fra fremmede Mennesker; men den Tuur i Sommer har i saa Henseende gjort Undere, og Familien i Frederikshavn synes at have faaet en høi Stjerne paa hendes Himmel, og som de vist ogsaa efter deres venlige Opførsel mod hende fortjener. – Har du fornylig hørt noget fra Tisted? er Onkel²⁴ endnu rask og frisk? Emma²⁵ skrev i hendes sist at hun stod i Begreb med at skrive derover, og naaer hun gjør dette igjen da maae hun virkeliig hilse ret meget; hvordan gaaer det med Othar,²⁶ der •2• jo nu endelig er bleven et Slags Embedsmand. – Dog det er nu ikke vært at jeg for denne Gang indlader mig videre paa Spørgsmaal, du har seet kjære Moder at alle Nyheder modtages med Taknemelighed af hvad Slags det end er, jeg haaber derfor du snart tilfredsstiller mig; hjemme behøvede man aldrig at spørge om Saadant; thi fik man det ikke før, saa fik man det vist ved Kaffebordet om Eftermiddagen, saadanne Pasiarer savner jeg her umaadeligt, ligesom jeg hver Søndag Morgen ikke kan lade være at tænke paa det deilige Komers hjemme, det er her for mig bestandig eens, havde jeg blodt en af de kjære Sødskende skulle vi snart her ogsaa faae arrangeret det saaledes, at der dog var lidt Forskiellighed •1• i Dagene; men da jeg er ene synes jeg ikke jeg har Lyst dertil, og jeg bliver derfor ogsaa, saa meget mindre mindet om det kjære Hjem, der dog ikke lader sig flytte til Rom. I næste Uge er det jo Kammerraadens Geburtsdag, da skal du og alle de andre formodentlig derop, gid jeg ogsaa da kunne være med, men da det nu ikke lader sig gjøre, maae jeg see den Aften gaae et Sted hen, formodentlig til Jensen's og der tilbringe den Aften, glem imidlertid ikke at gratulere ham om det end kommer noget silde. Alle vore Huusvenner maae du, som sædvanlig hilse, Clemens²⁷ og jeg skal vel i Aar igjen forsøge vores Lykke sammen i Lotteriet? om Birgitte og Thea har jeg intet hørt endnu, det er vel Tegn paa, at de har det godt. Forresten er det vel de gamle Bekjendte der jevnlig besøger Huuset. S[k]ulle du see Eckersberg,²⁸ da saa siig ham at han snart skal faae Brev; men at jeg først ville see en Udstilling som her skal være. Og saa veed jeg intet at have forglemt uden det vigtigste, at hilse John, og alle de kjære Pigebørn (jeg mener dine) mine Søstre; glem ikke heller at hilse Ludvig²⁹ og sige mig hvorledes han har det, og tænk fremdeeles med liige Godhed kjære Moder paa din altid liige kjærlige Søn Martinus. (Lad Rose endelig viide, at du har faaet Brev, og at jeg har det godt.)

- ¹ Peter Wulff og dennes søster, Henriette Wulff.
- ² J.L. Jensen og Signe Jensen, f. Visby.
- ³ Otto Henrik Wallgren.
- ⁴ Charlotte Frederikke.
- ⁵ Alessandro Torlonia.
- ⁶ To hyrdedrenge i den romerske campagne.
- ⁷ Parti af et munkekloster i nærheden af Rom.
- ⁸ Frederik Marcus Knuth.
- ⁹ Antagelig Anton Wilhelm Scheel.
- ¹⁰ Fritz Paulsen.
- ¹¹ Frederik VI.
- ¹² Horace Vernet.
- ¹³ Ernst Meyer.
- ¹⁴ Frederik Ferdinand Friis.
- ¹⁵ Troels Lund.
- ¹⁶ John Rørbye.
- ¹⁷ Christian Frederik Schiøtt og Charlotte Johanne Schiøtt, f. Schack.
- ¹⁸ Christian Nicolai Lautrup og Pauline Lautrup, f. Schiøtt.
- ¹⁹ Ida Athalia West, f. Rørbye og Johan Wilhelm West.
- ²⁰ Emilie Collett, f. Rørbye.
- ²¹ Bernt Anker Collett.
- ²² Ferdinand Christian Rørbye.
- ²³ Johanne Georgine Landt.
- ²⁴ Gerhard Faye.
- ²⁵ Emma Eulalia Rørbye.
- ²⁶ Othar Christian Faye.
- ²⁷ Ajax Clemens.
- ²⁸ C.W. Eckersberg.
- ²⁹ Ludvig Rørbye.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

